



Written by

Wednesday, 20 January 2010 18:03 - Last Updated Thursday, 28 January 2010 07:05

இருந்த ஆந்திரப் பிரதேசம், மொழிவழி மாநிலமாக 1953இல் பிரிக்கப்பட்டது. அப்போது கர்நாடகா தான் அதன் தலைநகர். பின்னர், மொழிவாரி மாநிலம் என்ற அடிப்படையில் தலுங்கு மொழி பேசும் மக்களாகக் கொண்ட தலுங்கானாவையும் உள்ளடக்கிய ஆந்திரப் பிரதேசமாக 1956இல் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது. தலுங்கானா பிராந்தியத்தைக் கொண்ட நிஜம் சமஸ்தானத்தின் தலைநகராக இருந்த ஐதராபாத், ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் தலைநகரானது. ஒட்டுமொத்த ஆந்திராவின் மக்கள் தொகையில் நான்கு சதவீதம் மட்டுமே உள்ள ரெட்டிகளும் சமூகத்திரிகளும் தலுங்கானா பகுதியில் அரசாங்கத்தால் கடுமையாகத் தடுத்தனர். நிலப்பிரபுக்களான இவர்களின் ஆதிக்கம், அரசாங்கப் பதவிகளில் இவர்கள் பெரும்பாலானவற்றைக் கைப்பற்றிக் கொண்டதன் காரணமாக, தலுங்கானா பிராந்திய நடத்தரவர்க்கத்தினர் ஆந்திராவின் இணையம் மூத்தது, தனி மாநிலமாகக் கோரினர்.

அதன் பின்னர், 1961 திரேதலுக்குப் பிறகு உருவாகும் அம்மாநில சட்டசபை, மின்னில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மையுடன் ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் இணைவதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றினால் மட்டும், தலுங்கானா பிராந்தியத்தை ஆந்திரப் பிரதேசத்துடன் இணைப்பது; இல்லையேல், தனிமாநிலமாக நீடிக்க அனுமதிப்பது என்று அன்றைய மாநில மூச்சு ரம்பைப்புக் கமிஷன் பரிந்துரை செய்தது. அப்பரிந்துரையையும் இதர எழுதப்படாத ஒப்பந்தங்களையும் மைய அரசு கைகழுவியது. இதனால் தலுங்கானா பிராந்திய நடத்தரவர்க்கத்தினர் அதிருப்தியடைந்தனர். தனி மாநிலக் கோரிக்கை அவ்வப்போது கும்மூலாக வெளிபட்டும் வந்தது.

ஆந்திராவின் பிற பகுதிகளைச் சேர்ந்த நிலப்பிரபுக்கள் மூதலாளிகளின் ஆதிக்கம், கல்வி வலுவையாப்பும், அரசாங்கப் பதவிகளில் தலுங்கானா நடத்தரவர்க்கத்துக்கு உரிய பங்கு கிடைக்காமல் ஆகியவற்றினால் ஏற்பட்ட கும்மூலங்களின் காரணமாக 1969இல், தலுங்கானா பகுதியில் மாணவர்கள் இளைஞர்கள் தனித் தலுங்கானா மாநிலம் கோரிப் போராட்டங்களை நடத்தினர். ஏறத்தாழ 360 பேர் அப்போராட்டத்தில் உயிரிழந்தனர். கடும் அடக்குமூலத்தைக் குப்பிற்கு, அந்தப் போராட்டம் படிப்படியாக நீர்த்துப் போனது.



Written by

Wednesday, 20 January 2010 18:03 - Last Updated Thursday, 28 January 2010 07:05

தெலுங்கானா பிராந்தியத்தில் காங்கிரஸ் சிலைலாக காசாகிவிடும் எனப் பதாலும், இதேபோல நாட்டின் இதர பகுதிகளிலும் தனி மாநிலம் கோரி போராட்டங்கள் பெருகத் தொடங்கிவிடும் என்ற அச்சத்தாலும், போராட்டத்தைச் சாந்தப்படுத்துத் தீர்த்துப் போக வகைகும் உத்தியுடனும் காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர்கள் தெலுங்கானா தனி மாநிலக் கோரிக்கையைக் கொள்கையளவில் ஏற்பதாக அறிவித்தனர். தனி மாநில அறிவிப்பைத் தொடர்ந்து சந்திரசேகர ராவ், உண்ணாவிரதத்தைக் கடைபிடித்தோடு, போராட்டங்களை நிறுத்திக் கொள்வதாக அறிவித்து, 2014க்குள் தெலுங்கானா தனிமாநிலத்தை உருவாக்கித் தருமாறு மயை அரசிடம் கோரினார்.

ஆனால், தெலுங்கானா மாநிலம் உருவானால், அது இன்றைய ஆந்திரப் பிரதேசத்துக்கு இழப்பாக இருக்கும், தலநகரான ஐதராபாத் தெலுங்கானாவாகக் கூப்போய்விடும் என்றெல்லாம் வாதங்களை வைத்து, தெலுங்கானா கோரிக்கையை ஆந்திராவின் பிற பகுதிகளில் உள்ள பெரும்தலாளிகளும், புதுப் பணக்கார நிலமாஃபியாசுரங்க மாஃபியாக்களும் எதிர்க்கின்றனர். தெலுங்கானா பிராந்தியத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதும் இவர்கள் தான். ஐதராபாத் மற்றும் தெலுங்கானா பிராந்தியத்திலுள்ள பெரு நகரங்களில் சினிமாத் துறை, வீட்டும்னைத் துறை, தகவல் தொழில்நுட்பத் துறை முதலானவற்றில் கோடிகோடியாய் முதலீடு செய்து சிறையாடும்வதும் இந்தக் கும்பல்கள் தான். இவர்கள் தான் இப்போது தெலுங்கானா எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை பின்னணியிலிருந்து இயக்குகிறார்கள்.

அரசியல் சட்டப்படி, புதிய மாநிலத்தை உருவாக்குவதற்கான மசோதா, நாடாளுமன்றத்தில் தான் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதன் பிறகு, அரசுத் தலைவர் ஒப்புதல் பெற்று, கருத்தறிவதற்காக அம்மாநிலச் சட்டமன்றத்துக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும். சட்டமன்றத்தின் கருத்தை நாடாளுமன்றம் ஏற்க வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை. ஆனால் காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர்களோ, இதே ரீமானம் ஆந்திர சட்டமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு ஒருமித்த கருத்தின்படி முடிவு செய்யப்படும் என்று கஹுகின்றனர். காங்கிரசின் நிதியாதாரமாக உள்ள புதுப் பணக்கார மாஃபியா கும்பலைச் சாந்தப்படுத்தவும், ஒருமித்த கருத்து ஏற்படவில்லை என்று காரணம் காட்டி, மீண்டும் இழுத்தடிக் கவமே காங்கிரஸ் கயவாளிகள் மூயற் சிக்கின்றனர். இதனாலேயே, தனித் தெலுங்கானாவை எதிர்த்து நடக்கும் போராட்டங்களைக் காரணம் காட்டி, தீரமானம் நிறைவேற்றாத வகையில் ஆந்திர சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள் ஒத்திவகைக்கப்பட்டுள்ளன.

தலைநங் கானா தனி மாநிலம் உருவாக் க மயை அரசு கொள்கை அளவில் இசைவைத் தரெவித் துள் ளதன் எதிர்ராலியாக, பல் வறேு பரெய மாநிலங் களிலும் இத் தகயை ககோரிக் கை எழுந் துள் ளது. வன் னியர் நாடூ என் ற ககோரிக் கயையுடன் தமிழகத் தை இரண் டாகப் பிரிக் க வணே டும் என் று முன் பு ககோரி வந் த பா.ம.க.வின் ராமதாசு, இப் பகோது மீ ண் டும் சனெ ன்நயைதைத் தலநைகராகக் ககொண் ட வட தமிழ் நாடூ என் றும் , மதுரயைதைத் தலநைகராகக் ககொண் ட தனெ் தமிழ் நாடூ என் றும் பிரிக் க விரும் புவதாக சாதிய அபிப் படயில் அறிவித் துள் ளார் . இந் திய அரசியல் சட் டத் தின் 3வது பிரிவின் கீ ழ் கடந் த 50 ஆண் டுகளில் 12 புதிய மாநிலங் கள் உருவாகியுள் ளதகைக் காட் பி, உ.பி. மாநிலத் தை மபி ன் றாகப் பிரிக் கக் ககோருகிறார் , மாயாவதி. உ.பி.பீ காரிலிருந் து பகோஜ் பபிர் , அசாமிலிருந் து பகோடகோலாந் து, உ.பி.ம.பி.யிலிருந் து பண் டலே கண் ட் , மகாராஷ் டிராவிலிருந் து மரத் வாடா மற் றும் விதர்பா, ஓரிசாவிலிருந் து மகா கவசல் , பீ காரிலிருந் து மிதிலாஞ் சல் , ராஜஸ் தானிலிருந் து மசுரா பிரதஷே , உ.பி.யிலிருந் து பபிர் வாஞ் சல் , கசுஜராத் திலிருந் து சளெராஷ் டிரா எனத் தசேய இன அபிப் படயில் அல் லாமல் , ஓரே இனம் ஓரே மகொழி பசேும் மாநிலத் திலயே, பிராந் திய அபிப் படயில் சாதிய அபிப் படயில் , மகொழிச் சிறுபான் மயைினர் அபிப் படயில் தனி மாநிலக் ககோரிக் ககைகள் முன் வகை கப் பக்டுகிந் றன.

முதலாளித் துவ அரசியல் பொருளாதாரக் கட்டுமானத்தில், நிர்வாகத்ததைத் துறைவாரியாகப் பிரிப்பதும், அது போல மாநிலங்களையும், மாவட்டங்களைப் பிரிப்பதும் நடக்கக்கூடியதுதான். அவ்வாறு மாவட்டங்களைப் பிரிக்கக் கோரி மக்கள் போராடுவதை ஜனநாயகக் கோரிக்கையாகக் கருத முடியாது. பெரம்பலூர் மாவட்டத்துடன் அரியலூரைச் சேர்த்துக் கூட்டாது என்று அப்பகுதி மக்கள் நடத்திய போராட்டமும், சிங்கலப்பட்டில் இருந்து மாவட்ட நீதிமன்றங்களை காஞ்சிபுரத்துக்கு மாற்ற வேண்டும், மாற்றக் கூட்டாது என்று அந்தந்த பகுதிவாழ் மக்கள் நடத்திய போராட்டமும், அரசுத் திட்டங்கள் சலுகைகளைப் பெறுவதற்கான பொருளாதாரப் போராட்டம் தானே தவிர, அது முற்போக்கான ஜனநாயகக் கோரிக்கையுடன் நடத்தப்படும் போராட்டமல்ல.

இப்படித் தான் தலுங் கானா தனிமாநிலப் பரோட்டத்தையும் பார்க்க முடியும். பிராந்திய உணர்விலிருந்து எழும்

Written by

Wednesday, 20 January 2010 18:03 - Last Updated Thursday, 28 January 2010 07:05

பொருளாதாரவாதக் கோரிக்கைதான் இது. ராயலசீ மா மற்றும் கடற்கரையோர மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த புதுப் பணக்கார மாஃபியா கும்பல்களின் ஆதிக்கம் சிறையாடலகை கண்டு கும்புறி, அவர்கள் இடத்தையாடலகை பிடிக்க வண்டும் என்ற ஏக்கத்திலிருந்துதான் தலுங்காணா தனி மாநிலக் கோரிக்கைக்கான போராட்டம் நடக்கிறது. தலுங்காணா பிராந்தியத்தில் வீட்டுமனை, கல்குவாரிகள், கனிமச் சூரங்கங்கள், காட்டுவளம் முதலானவற்றைச் சிறையாடி ஆதிக்கம் செலுத்திவரும் புதுப் பணக்கார மாஃபியா கும்பல்களுக்கு எதிராக தலுங்காணா பிராந்திய மக்கள் இதுவரை எந்தவொரு போராட்டத்தையும் கட்டியமைக்கவில்லை. மாறாக, தாங்கள் வளர்ச்சித் திட்டங்களில் புறக்கணிக்கப்படுவதாக, பின்தங்கிய நிலையில் இருத்தி வகைக்கப்பட்டிருக்கிறதென நடுத்தர வர்க்கம் கும்புகிறது. உயர்கல்வி வலுவையப்ப, அரசாங்கப் பதவிகள் முதலானவற்றில் தாங்களும் அமர வண்டும் என்ற வடிகையே தனிமாநிலக் கோரிக்கையாக எழுந்துள்ளது.

ஆனால் மாவோயிஸ்டுகளோ, அரசுக்கு எதிரான எந்தப் போராட்டத்தையும் நாம் ஆதரிக்க வண்டும், அது முற்போக்கான போராட்டம் என்று கருதுகின்றனர். போராட்டத்தின் கோரிக்கையைப் பற்றிப் பரிசீலிக்காமல், அப்போராட்டத்தைப் போர்க்குணமிக்கதாக மாற்றுவதன் மூலம், அதை புரட்சிகரப் போராட்டமாக வளர்த்துக்கொடுக்கும் முடியும் என்றும் கருட்டத்தனமாக நம்புகிறார்கள். ஏற்கெனவே, காலிஸ்தான் போராட்டத்தை இந்த நோக்கத்தில் தான் ஆதரித்தனர். பின்னர், 80களில் தனித் தலுங்காணா போராட்டத்தை முன்னெடுப்பது என்ற பெயரில் தலுங்காணா பகுதியில் சில சாகசவாத நடவடிக்கைகளிலும் இறங்கினர். இப்போது நடந்த தனித் தலுங்காணா போராட்டத்தையும் இந்த அடிப்படையிலேயே ஆதரித்துப் பத்திரிகைகளுக்குப் பட்டியளிக்கின்றனர்.

ஓட்டுக்காக, சந்தர்ப்பவாதமாக பல கட்சிகள் தனி மாநிலக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கின்றன. தலுங்காணா தனி மாநிலக் கோரிக்கைக்கான போராட்டத்தை இந்துவெறி பா.ஜ.க.வும் ஆதரிக்கிறது. அது, ஓரே மொழி பசேம் ஒரு தசீய இனத்தைக் கொண்ட மாநிலத்தை, நிர்வாக வசதிக் காகப் பிரிப்பதில் தவறில்லை என்று வாதிட்கிறது. இதன் மூலம் நிர்வாகம் எளிமையானதாகவும் சிறப்பாகவும் அமையும் என்கிறது. ஆனால் பா.ஜ.க.வின் நோக்கம் வேறானது. ஓரே மொழி பசேம் ஓரே இனத்தைச் சேர்ந்த மாநிலம் என்றால், அங்கு தமிழ்நாடு போல தசீய இனப் போராட்டங்கள் எழும்; தசீய ஒருமைப்பாடு கந்தலாகிப் போகும்; ஓரே இனத்தை பல மாநிலங்களாகக் கிற்றிப் போட்டால், அதற்கையே



Written by

Wednesday, 20 January 2010 18:03 - Last Updated Thursday, 28 January 2010 07:05

---

எனவே தற்போது தனி தலையங்கானா கோரி நடக்கும் போராட்டம், பொருளாதாரவாதக் கோரிக்கைதான் தவிர, அது தசிய இன உரிமைக்கான போராட்டமே அல்ல. அரசுக்கு எதிரான போராட்டம், மக்களின் நீண்டகால விருப்பம் என்பதை வதைத்து அதை முற்போக்கான ஜனநாயகக் கோரிக்கையுடன் நடக்கும் போராட்டமாகவும் கருது முடியாது. அதேசமயம், தலையங்கானா பிராந்தியத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தி சிறையை விடவும் புதுப் பணக்கார மாஃபியா கும்பல்கள், தலையங்கானா பிரிவினையை எதிர்த்து, ஓரே ஐக்கியப்பட்ட ஆந்திரா என்ற கோரிக்கையுடன் நடத்தும் எதிர்ப் போராட்டமும் நியாயமானதல்ல. அரசாங்கப் பதவிகளுக்கும் சூரண்டலுக்கும் ஆதிக்கத்துக்குமான போட்டா போட்டியில், பாட்டாளி வர்க்கம் இதில் எந்தத் தரப்பையும் ஆதரிக்க முடியாது.

• பாலன்